

מי זה בואינג ומי זה פארקר?

בספר אחד, קטן ושמנמן, קובץ מידע תמציתי ומעניין על האחראים למטוס, לעט ולעוד הרבה אובייקטים שמקיפים ומשמשים אותנו על בסיס יומיומי, וכולם ממשפחת העיצוב התעשייתי

מאת עירית בלוה

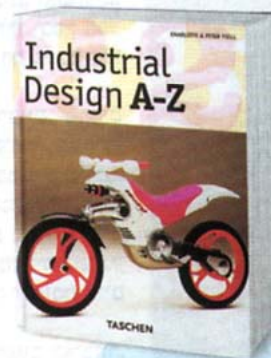
והרפיסה ספרות שאינה מקור (ספרים שהודפסו בעבר בהוצאות אחרות). לין הבן אמר ש"הספרים האלה נועדו להגיע לידהם של אנשים שהיו קוראים אותם אילו היו מגיעים לאוניברסיטה". בהמשך, החליטו ב"פינגווין" שחוזן מקלאסיקות ידפיסו גם יצירות מקוריות, והספרים האלה נמכרו במחיר נמוך במיוחד.

ומה זה BAYERISCH MOTOREN WERKE? תסתכלו על האותיות הראשון-נות של שלוש המילים ותגיעו לתשובה, BMW. ואם אתם חושבים שהכל התחיל במכוניות - אתם טועים: בשנת 1916 נוסדה החברה במינכן, גרמניה, וייעודה היה ייצור מנועים למטוסים. בשנת 1923 החלה החברה לייצר אופנועים, חמש שנים מאוחר יותר רכשה מפעל למכוניות יחד עם הרישיון לייצר את "דיקסי" (בתמונה למעלה). בשנת 1932 השיקה החברה את המכונית הראשונה שעוצבה במפעל, דגם BMW 3/20.

וכך עוד ועוד: מי היה אייקו מריט זינגר? האיש שהמציא את מכוונת התפירה "זינגר", וזאת אחרי שביקשו ממנו שיתקן מכוונת תפירה של חברה אחרת; ומיהו ארל טאפר? האבא של כלי הפלסטיק "טאפרוור"; וכן, המטוסים של חברת בואינג נקראים על שמו של וייליאם בואינג האמריקאי, שלמד הנדסה ב"ייל" והתאהב בכל הקשור לתעופה.

מה המשותף לכל הפריטים שצוינו (ועוד רבים אחרים המורזכרים בספר)? "במהלך 200 שנה, ייצור מכני תעשייתי עיצב את התרבות החומרית, השפיע על כלכלות עולמיות ושינה את איכות הסביבה וחיי היומיום שלנו", נכתב במבוא לספר.

ורק שתדעו: הוצאת TASCHEN חוגגת השנה 25 שנה להיווסדה, ואנחנו הנהנים: על הספרים שעליהם מצוינות הספרות "25" יש הנחה נאה ושווה להצטייד ולהעשיר את הספרייה הביתית ("Industrial Design A-Z", בהוצאת TASCHEN, ניתן להשיג ברשת חנויות "סטימצקי").

הוצאת "TASCHEN" הגרמנית הוציאה מהדורה מחדשת לספר המצוין "Industrial Design A-Z" וזו סיבה בהחלט טובה להתע-כב עליו.

מדובר בספר שהוא סוג של לקסיקון (כמו ספרים רבים בהוצאה המיוחדת הזו), שאינו מטרחן בפרטים על גבי פרטים, אלא נותן מידע מדויק ותמציתי על הדברים שמקיפים אותנו ומשמשים אותנו לעתים על בסיס יומיומי, וגם כאלה שאפילו השפיעו על חיינו.

נכון, לא מדובר במידע ברומן של עולם, אבל מה אכפת לכם לרעת, למשל, מי עומד מאחורי העטים של חברת "פארקר"? אז הנה הסיפור: ג'ורג' פארקר היה מורה בוויסקונסין, ארצות-הברית, וכהשלמת הכנסה הוא מכר לתלמידיו עטים של חברת "הולנדר פונטיין פן קומפני". אחרי שרבים מהקונים התלוננו על המוצר והחזירו אותו, המורה פארקר הבין שהבעיה החוזרת ונשנית היא עיצוב הצינורית המזונת בדיו. בכלים פשוטים הוא יצר צינורית אחרת, שהתבררה כטובה יותר: הוא הוסיף אותה ליחידות אותן מכר והקונים לא החזירו אותן. מה יצא מזה? העט הנוכח.

ב-1886 החל הארון פארקר לייצר את העטים שלו בחדר בבית מלון בו השתכן. שלוש שנים מאוחר יותר הוא רשם פטנט על מנגנון העט הנוכח ובאותה שנה אף ייסד את "פארקר פן קומפני".

וגם "ספרי פינגווין": ג'ון אלן הבריטי היה בנו של אלן לין, מוציא לאור. הבן עבד באותה הוצאה עם אביו, עד שבשנת 1935 החליט שהוא רוצה הוצאה משלו וייסד את החברה הראשונה שהתמחתה בהוצאת ספרים בכריכה רכה